

*
* *
*

Prije nego što priđemo raščlanjivanju teksta potrebno je napomenuti slijedeće:

Za razumijevanje prevedenog teksta važno je objasniti zašto smo svugdje prevodili Wesen s „biće“ [ili: bit]. „Biće“ (lat. *e n s*) jest filozofijski (ontologijski) termin za sve ono što jest ma kako i kakvo bilo, te jest nešto (aliquid), a nije ništa (nihil). Na tom „nešto“ može se razlikovati ono što čini njegovu „prirodu“ (*n a t u r a*) ili „karakter“ po kojem biće je ono što jest (*quid est*, grč. *ti esti*) i tako jest kako jest (novija njemačka terminologija zato govori o „S o - s e i n“) naspram fakta *da jest* (*quod est, hoti esti*). Kako se biće (*e n s*) razlikuje od drugih bića po svom „što-stvu“ (*q u i d d i t a s, t o t i e n e i n a i, W a s - h e i t*), po svojoj *biti* (*e s s e n t i a*) koja ga, kao baš ovo, a ne kao neko drugo, konstituira, dok je, po tradicionalnoj metafizici, *tubitak* (*e x i s t e n t i a, D a - s e i n*) svih bića bezrazličan, to onda *esencija* (*e s s e e s s e n t i a e*) pokriva *biće, a ovo*, sa svoje strane, prikriva *bitak* (*e s s e, e i n a i*) u *esse essentiae* i *esse existentiae*. — Ova misaona nužnost metafizike dovodi do *dvoznačnosti* riječi već u *Aristotela*, gdje u *s i a* znači i pojedinačno biće i princip bitka bića. U drugim jezicima vrši se izmjena značenja riječi, nošena istom misaonom shemom: na primjer u njemačkom stara riječ *w e s a n* (ahd.), *w e s e n* (md.) znači koliko *se i n* (naravno, uz druga značenja koja su reflektivna s obzirom na „bitak“: *Aufenthalt, Wohnen* itd., itd.) te je konačno, u pučkoj i filozofskoj upotrebi, bila jednoznačna *s d a s S e i e n d e = e n s, o n.* — U našem jeziku: bit, bitstvo, sućtvo, sućanstvo, sućina (od st. suštstvo, suštanstvo, suština) dolazi od glag. „biti“ odnosno „suštastvovati“; „bitstvovanje“ i